

reakcí, nesměl ovšem použití důvodů nejpádnejších, obrazů spousty i zkázy, napáchané za tak krátkou dobu odpůrci. I uchýlil se ke starým kronikám, především k náruživému hlasateli národního sebevědomí Dalimilovi a k vlastním vzpomínkám na časy Karla IV., které sám ještě za vlády jeho syna zažil, aby živými, ano, křiklavými barvami vylíčil ponížení a ústrky, které bylo národu snášeti v odvěkém jeho zápase, aby tak co možná nejúčinněji vzbouřil věrné husity k zamítnutí kandidatury Habsburka Albrechta a přispěl zároveň k dobojování diplomatické vojny s církví skutečným dokonáním úmluv a závazků, podepsaných koncilem.

Je to poslední stopa po M. Vavřinci. Pak zaniká navždy v temnotách.

O B S A H :

	Str.
Osud Václava IV.	3
Česká královna v husitské bouři	28
Zikmund Lucemburský	51
Básník v husitské bouři	66